

کشتی هوایی هیندنبورگ

سرشناسه

عنوان و نام پدیدآور

مشخصات نشر

مشخصات ظاهری

فروست

شابک

یادداشت

موضوع

موضوع

موضوع

شناسه افزوده

رده‌بندی کنگره

رده‌بندی دیویی

شماره کتابشناسی ملی

پاسکال، جانیت بی.

Pascal, Janet B.

کشتی هوایی هیندنبورگ/جنت بی. پاسکال؛ تصویرگر دیوید گراف؛

مترجم محمدرضا افضلی.

تهران: شرکت انتشارات فنی ایران، ۱۴۰۲.

۱۳۲ ص: مصور.

کی؟ چی؟ کجا؟

978-622-344-202-5

عنوان اصلی: What was the Hindenburg?

هیندنبورگ (کشتی هوایی) -- ادبیات کودکان و نوجوانان

حوادث هوایی -- ایالات متحده -- نیوجرسی (ایالت) -- ادبیات کودکان و نوجوانان

کشتی هوایی -- آلمان -- ادبیات کودکان و نوجوانان

افضلی، محمدرضا، ۱۳۳۱- مترجم

۳/۶۵۹ TL

۳۸۷/۷۴۲

۹۴۴۳۴۹۲

شرکت
انتشارات
فنی ایران

کتاب‌های
نردبان

کشتی هوایی هیندنبورگ

نردبان بنفش - عمومی | کی؟ چی؟ کجا؟ | کد کتاب ۲۴۶۱

نویسنده جنت بی. پاسکال Janet B. Pascal

تصویرگر دیوید گراف David Groff

مترجم محمدرضا افضلی

ویراستار سیدرضا کروی

مدیر هنری کیانوش غریب‌پور

صفحه‌آرا الهه قاسم‌زاده

طراحی جلد فاطمه هرانی / حامد زاهد

چاپ اول ۱۴۰۴ | ۲۰۰۰ نسخه | چاپ خوارزم

حقوق چاپ و نشر این اثر متعلق به شرکت انتشارات فنی ایران است.

میرعماد، شماره ۲۴، تهران ۱۵۸۷۷۳۶۵۱۱ ☎ ۰۲۱-۵۴۹۵۹.۸۸۵-۵۰۵۵

info@entesharat.com ✉ entesharat.com

@nardebanbooks 📧 nardebanbooks

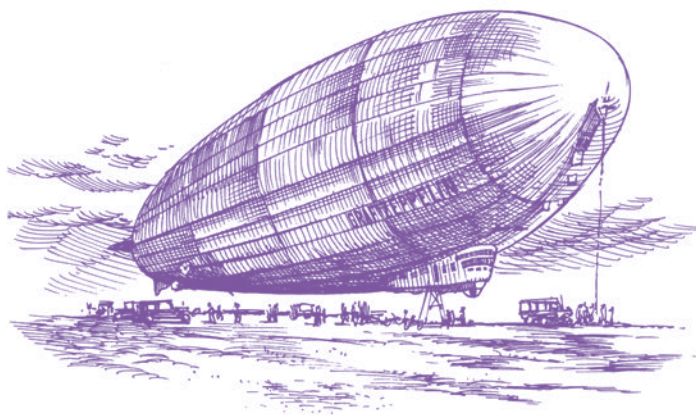
کاغذ این کتاب از جنگل‌های
صنعتی مدیریت شده
تهیه شده است.

کشتی هوایی هیندنبرگ

جنت بی. پاسکال

تصویرگر: دیوید گراف

مترجم: محمدرضا افضلی

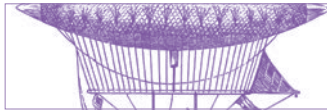
فصل ۱

رؤیای پرواز | ۱۰

فصل ۲

سبک‌تراز هوا | ۱۸

فصل ۳

اولین زپلین‌ها | ۲۴

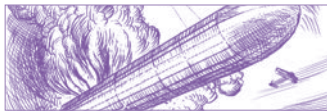
فصل ۴

نخستین خط هوایی جهان | ۳۳

فصل ۵

زپلین‌ها در جنگ | ۳۹

فصل ۶

آلمان دیگر زپلین ندارد | ۴۸

فصل ۷

عصر طلایی | ۶۹

فصل ۸

هیندنبورگ | ۸۱

فصل ۹

پرواز جادویی | ۸۷

فصل ۱۰

آخرین سفر | ۹۹

فصل ۱۱

مشعلی میان زمین و آسمان | ۱۰۶

فصل ۱۲

کجای کار اشتباه بود؟ | ۱۱۷

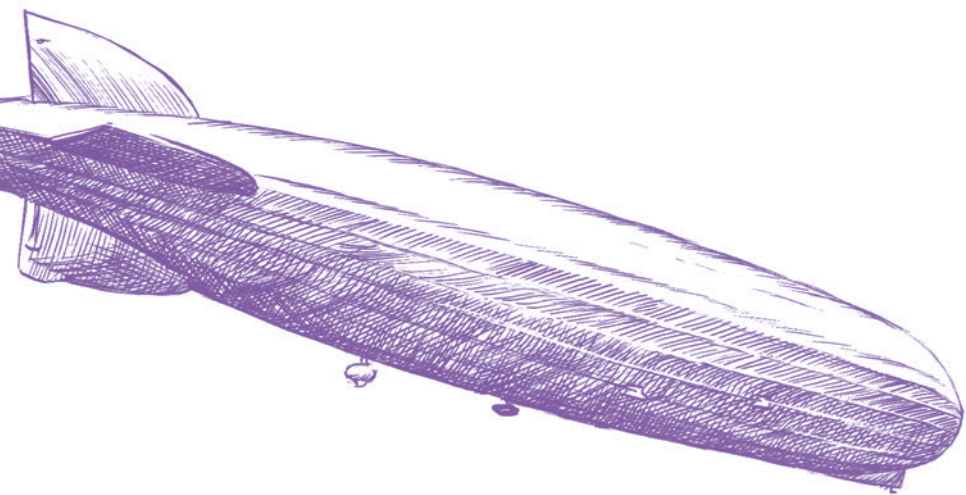
فصل ۱۳

مرگ زپلین | ۱۲۰

سیر تاریخی کشتی هوایی هیندنبورگ | ۱۲۸

سیر تاریخی جهان | ۱۲۹

روز پنجشنبه، ۶ ماه مه سال ۱۹۳۷، جمعیتی برای تماشای فرود کشتی هوایی هیندنبورگ در لیک هرست، واقع در ایالت نیوجرسی، جمع شده بود این کشتی هوایی قبلاً هم چندین بار در لیک هرست فرود آمده بود، اما هنوز تماشای آن هیجان‌انگیز بود.

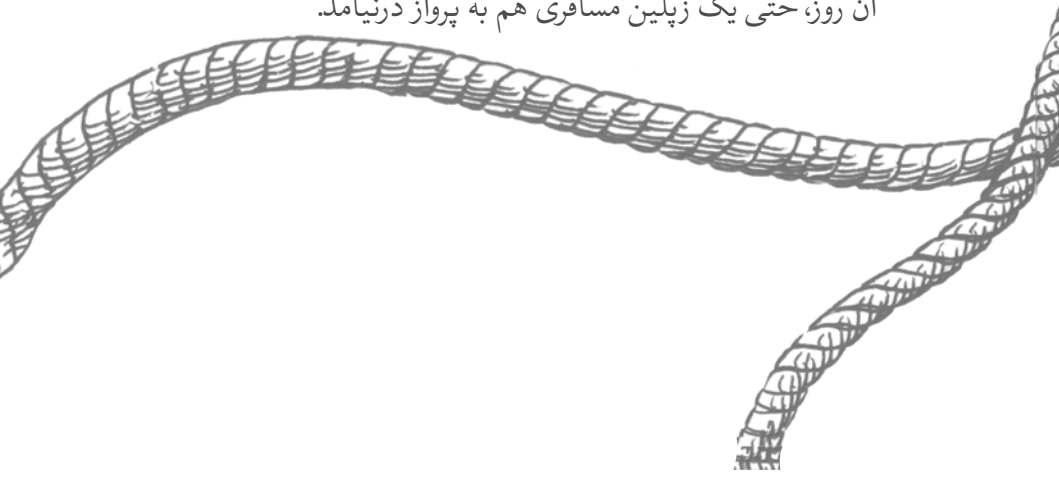
هیندنبورگ نخستین کشتی هوایی
بود که مسافران را از فراز اقیانوس اطلس به
آمریکا می برد.

کمی قبل از ساعت ۷:۰۰ بعد از ظهر، هیندنبورگ در آسمان
ظاهر شد. هیندنبورگ نوعی کشتی هوایی بود که زپلین نامیده
می شد. زپلین بالون بسیار بزرگی با اسکلت محکم بود که با گازی
سبک تر از هوا پر می شد. این کشتی مثل یک بالون حاوی هلیئم
در آسمان شناور می شد. زپلین باید خیلی بزرگ می بود تا بتواند
به اندازه کافی گاز در خود جای دهد. طول هیندنبورگ تقریباً

۲۴۰ متر بود. شکل آن شبیه لوله‌ای بود که دو سر آن را گرد کرده باشند. سطح آن به رنگ نقره‌ای درخشان بود. با وجود این که بسیار بزرگ بود، به سبکی و آرامی در هوا شناور می‌شد، و همان اندازه راحت حرکت می‌کرد که ماهی در آب حرکت می‌کند. وقتی پایین آمدن آرام به طرف فرودگاه را شروع می‌کرد، منظره زیبایی به وجود می‌آورد.

بیش از صد کارگر روی زمین منتظر بودند که به پایین کشیدن زپلین کمک کنند. خدمه کشتی هوایی دو طناب را به طرف آن‌ها می‌انداختند. به نظر می‌رسید که زپلین یک سفر موفقیت‌آمیز دیگر را به پایان رسانده است.

پس از آن اتفاقی افتاد که جهان را در بهت و وحشت فرو برد و مسیر آینده سفر هوایی را تغییر داد. بیشتر مردم تصور می‌کردند که این کشتی‌های هوایی باشکوه و شناور به زودی در سرتاسر جهان به جابه‌جا کردن مسافر می‌پردازند. تا روز ۶ ماه مه سال ۱۹۳۷، به نظر می‌رسید روزی آن‌ها فرمانروای آسمان خواهند شد. اما پس از آن روز، حتی یک زپلین مسافری هم به پرواز درنیامد.

فصل ۱

رؤیای پرواز

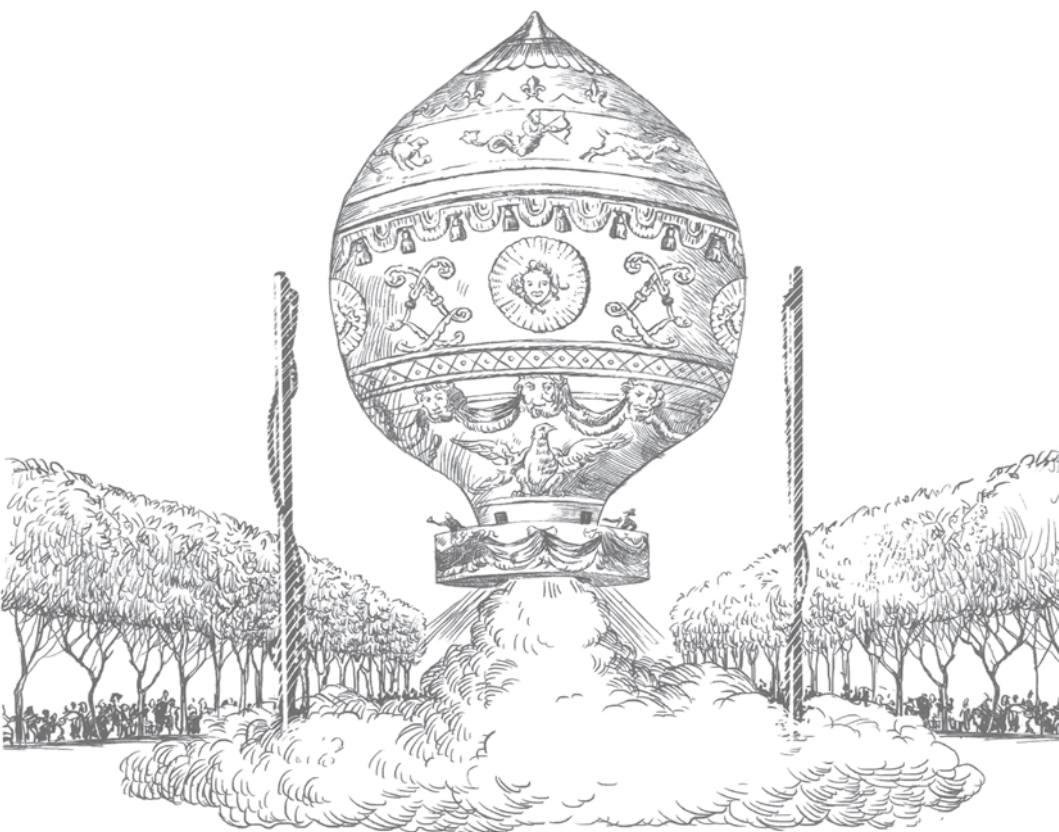
در بخش بزرگی از تاریخ، پرواز انسان رؤیایی دست نیافتنی بود. قبل از سال ۱۷۸۳ این رؤیا عملی نشد. برادران مونگولفیه در فرانسه بالونی ساختند و آن را با هوای گرم پر کردند. این بالون از پارچه

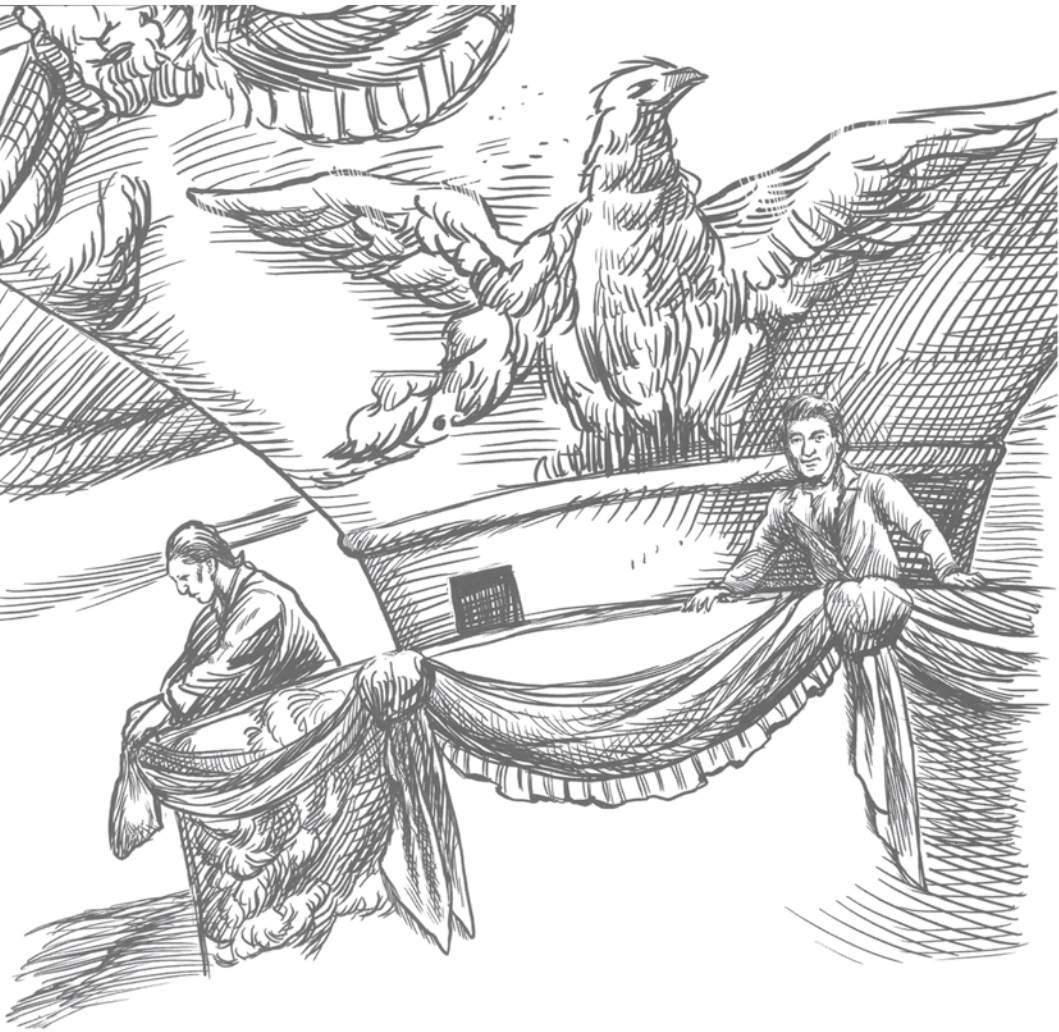
ژوزف میشل مونگولفیه

ژاک اتیپن مونگولفیه

نسوز ساخته شده بود. قطر آن حدود ۱۰ متر بود. هوای گرم از هوای سرد سبک تر است. در نتیجه بالون در هوا شناور می شود (به زودی کشف شد که گاز هم می تواند به همین ترتیب رفتار کند). اگر سبکی به بالون متصل می شد، می توانست چیزهایی را با خود به آسمان ببرد. برادران مونگولفیه نمی دانستند که آیا می توانند انسان را هم داخل سبد بگذارند و به آسمان بفرستند یا نه. شاید انسان در ارتفاع بالا زنده نمی ماند. هیچ انسانی قبلاً تا چنین ارتفاعی بالا نرفته بود. آن ها یک گوسفند، یک اردک، و یک خروس را به هوا

فرستادند تا از بی خطر بودن این اقدام مطمئن شوند. این جانوران زنده ماندند. روز ۲۱ نوامبر، دو مرد وارد سبد بالون شدند. بالون وزن بیشتری را نمی توانست از زمین بلند کند و به هوا ببرد. آن ها حدود هشت کیلومتر در هوا حرکت کردند. نخستین افرادی بودند که زمین را از آسمان می دیدند.

چرا بالون حاوی گاز پرواز می‌کند؟

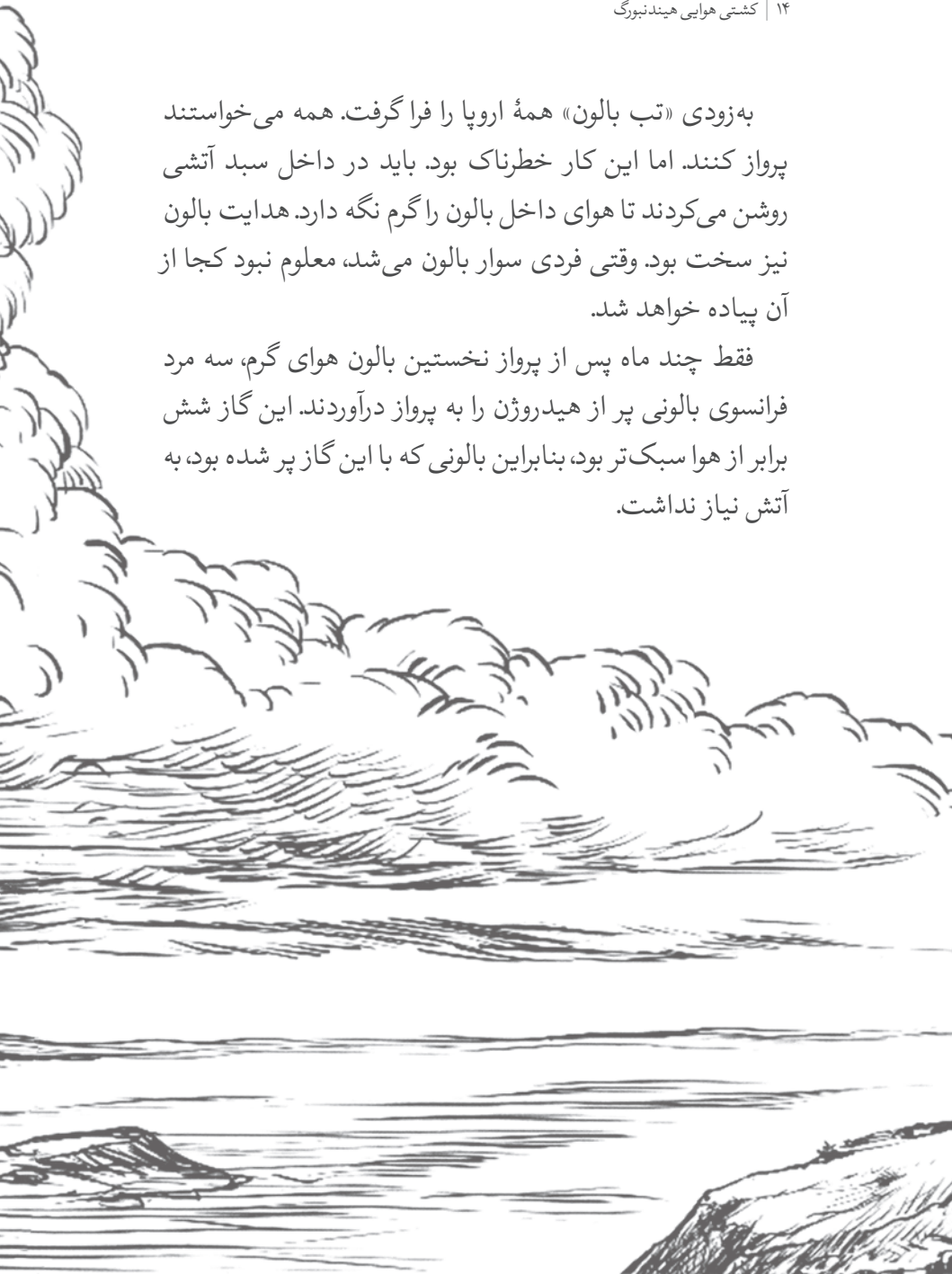

بالون حاوی گاز در هوا بالا می‌رود، زیرا گاز از هوا سبک‌تر است. وزن گاز، به علاوه وزن بالون کمتر از وزن هوای هم‌حجم بالون است. اگر وزن بالون خیلی زیاد شود، یا مقدار زیادی از گاز آن خارج شود، دیگر نمی‌تواند بالا برود. به همین علت است که بادکنک‌های پر شده با هلیوم مدتی در هوا شناور می‌مانند و سپس پایین می‌آیند. به تدریج هلیوم از بادکنک خارج شده است. وقتی مقدار هلیوم از حد معینی کمتر شود، وزن بادکنک سبب می‌شود که پایین بیاید و به زمین برسد. خلبان‌های بالون‌های حاوی گاز، برای کنترل بالون‌های خود از تغییر وزن استفاده می‌کنند. هنگامی که می‌خواهند بالون بالاتر برود، وزنه سنگینی را از بالون بیرون می‌اندازند. برای پایین آوردن بالون، مقداری از گاز آن را خارج می‌کنند.

به زودی «تب بالون» همه اروپا را فرا گرفت. همه می خواستند پرواز کنند. اما این کار خطرناک بود. باید در داخل سبد آتشی روشن می کردند تا هوای داخل بالون را گرم نگه دارد. هدایت بالون نیز سخت بود. وقتی فردی سوار بالون می شد، معلوم نبود کجا از آن پیاده خواهد شد.

فقط چند ماه پس از پرواز نخستین بالون هوای گرم، سه مرد فرانسوی بالونی پر از هیدروژن را به پرواز درآوردند. این گاز شش برابر از هوا سبک تر بود، بنابراین بالونی که با این گاز پر شده بود، به آتش نیاز نداشت.

به تدریج، مردم روش هدایت بالون را یاد گرفتند. در سال
۱۷۸۵، یک نفر با بالون از روی دریای مانس عبور کرد.

ارتش هم سعی کرد برای زیر نظر گرفتن دشمن، انتقال تدارکات از روی خطوط دشمن، و تهیه نقشه، از بالون استفاده کند. اما در یک صد سال بعدی، بالون بیشتر وسیله‌ای برای ایجاد هیجان و تفریح بود.

در سال ۱۸۶۳، یک کُنت آلمانی به نام فردیناند فون زپلین به ایالات متحده آمریکا رفت. او افسر ارتش آلمان بود و برای مشاهده جنگ داخلی آمریکا به این کشور سفر کرده بود. او پس از بررسی میدان‌های نبرد، به سمت غرب رفت. در سنت پل، واقع در

ایالت مینه‌سوتا، با یک خلبان

ارتشی آشنا شد که با بالون

پرواز می‌کرد. این خلبان

افرادی را سوار بالون می‌کرد

و با خود به هوا می‌برد.

زپلین از این فرصت

استفاده کرد تا سفر با

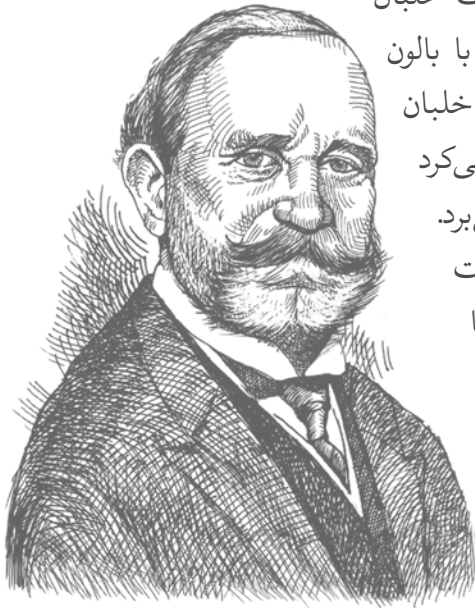
بالون را تجربه کند. او

هیچ وقت هیجان

تماشای زمین از

آسمان، برای اولین

بار، را از یاد نبرد. طی

کُنت فردیناند فون زپلین

بیست سال بعدی، این موضوع در ذهن گُنت زپلین باقی ماند. او اطمینان داشت که بالون ساده‌ای که دیده بود، قابل تبدیل به وسیله‌ای است که می‌تواند جهان را تغییر دهد.